

Blijven slapen

- Heb je goed geslapen?

Lynn zuchtte en keek naar Renee, die naast haar lag.

- Eigenlijk niet, zei ze, maar dat ligt niet aan jou.

- Ik weet het, zei Renee, je ligt liever alleen.

- Nou ja, liever jij naast me, dan een van je gasten.

Ze hadden een feest gegeven in het huis van Renee. Een paar van de gasten waren blijven slapen.

- Ik sta op, zei Renee. Die twee zullen ontbijt willen.

- Volgens mij slapen ze nog.

Renee spitste haar oren.

- Dan blijf ik ook nog even liggen, zei ze.

- We hebben geen haast, pas na de lunch vertrekken ze. Geen hoofdpijn?

- Nooit, zei Renee. En nog bedankt dat je wilde overnachten.

- Tuurlijk, ik kan toch niet van jou verlangen dat je op je eigen feest niet drinkt?

- Ja, maar nou kon ik jou niet naar huis brengen.

- Ik had een taxi kunnen nemen, zei Lynn.

- Vanaf hier? Dat kost een kapitaal. Nee, het is goed dat je bent gebleven.

Zwijgend keken ze een tijdje naar het plafond.

- Mooi wit, zei Lynn.

- Ik moet er onderhand eens met een kwast overheen, zei Renee.

- Het is toch wit genoeg?

- Het was veel witter.

- Heb je die lamp al lang?

Een moderne lamp van gekleurd glas stak fel af tegen de lichte ondergrond.

- Die is nog van mijn ex.

- Ik begrijp waarom hij mocht blijven.

- Het is best een redelijke lamp, zei Renee.

- Afijn, zei Lynn, we hebben nu geen lamp nodig. Ze geuwde.

- Ik heb andere gordijnen nodig.

Lynn keek naar de gordijnen. Die waren mooi, maar dun. De kamer werd verlicht alsof ze in de tuin zaten.

- En daar hebben we de eerste, zei Renee.

In de gang op de eerste verdieping klonk geslof. De deur van de badkamer werd geopend.

- Ik denk... Ilse, zei Renee.

Ze hoorden iets omvallen.

- Jessica, zei Lynn.

- Volgens mij heb je gelijk. Die Jessica...

Lynn deed een onnozel stemmetje na.

- Is dat lekker, brandewijn?

- Die fles had ik zeker al drie jaar, zei Renee.

- Brandewijn bederft niet. Trouwens, geestelijk kan ze er niet onder lijden.

- Ze is een lieve meid, maar slim... nee.

- Heeft ze ooit een ongeluk gehad, of is ze zo geboren?

- Dat weet ik niet, zei Renee. Ze kan wel goed paard rijden.

- Da's gewoon een kwestie van instinct. Ik heb eens een idiot savant aardig piano horen spelen.

- Zou het? Is het een kwestie van instinct bij een idiot savant?

- Wat anders?

- Nou, zei Renee, iets als patronen begrijpen of zo.

- Whatever.

Renee stond op.

- Gaan we aan de slag? vroeg Lynn.

- Je mag wel blijven liggen.

- Nee, het is ook mijn feestje.

Aandachtig bekeek Renee een rij kleren in haar brede kast.

- We gaan vanmiddag naar de duinen, dus een beetje sportief mag wel, zei Lynn.

- We gingen toch een dorpje bekijken?

- Ja, bij de duinen. Als het dorpje tegenvalt, kunnen we gaan wandelen.

Dat leek Renee een goed idee. Ze koos voor een spijkerbroek met daarboven een halflange tuniek met geborduurd bloemen.

- Je zult toch moeten wachten, zei Lynn. Jessica is in de badkamer.

- Ik ga straks douchen, zei Renee, na het ontbijt.

Ze hoorden Jessica de badkamer alweer verlaten.

- Maar als ik nou snel ben, zei Renee, die een paar spullen bij elkaar griste, kan ik nu al douchen.

- Wat bedoelde Ilse eigenlijk, toen ze zei dat ze wel verwachtte dat wij samen zouden slapen?

Renee grinnikte, ze liep naar de deur van de slaapkamer, maar daar bleef ze staan.

- En daar is Ilse, zei ze gelaten.

- Schiet dan op.

- Ik kan ze moeilijk opzij duwen om als eerste in de badkamer te zijn.

- Misschien is ze zo klaar, net als Jessica.

- Jessica heeft zich niet gewassen, denk ik.

- Ook dat nog. Dan komt die misschien nog terug.

Renee legde haar spullen neer op een stoel en begon zich aan te kleden.

- Ik douche straks wel, zei ze.

Lynn draaide zich om en staaarde naar de gordijnen.

- Je hoeft je niet om te draaien, hoor.

- Jawel, zei Lynn, voor mijn eigen gemoedsrust wel.

- Je wordt bedankt.

- Ik ben een gevoelig persoon.

- Alsof ik niet om aan te zien ben.

- Het is een kwestie van fatsoen, zei Lynn. Als mijn moeder zich aankleedt, kijk ik ook de andere kant op.

- Ja, je moeder... Die is ouder dan negentig.

- Ja, en? Je bedoelt, die ziet er slecht uit?

- Ik zou mijn eigen moeder ook niet naakt willen zien.

- Nee, zei Lynn.

- Het is ontluisterend, zei Renee. Zoiets moet je niet willen.

- Het is akelig, zei Lynn. Ben je klaar?

De deur van de slaapkamer ging open. Lynn draaide zich om.

Renee stond in haar BH. Verrast keek ze Jessica in de ogen.

- Ik heb honger, zei Jessica.

- Die Jessica, zei Lynn. Lekker geslapen?

- Wanneer gaan we eten?

- Ik kom zo, zei Renee. Ga maar alvast naar de keuken.

- Ja, zet een pot koffie, zei Lynn.

Jessica keek onzeker naar Lynn.

- Slapen jullie altijd samen? vroeg ze.

- Huh?

- Nee, zei Renee, alleen maar vannacht. Ik kom zo.

- Ik ga naar de keuken, zei Jessica en ze sloot de deur.

Renee keek Lynn aan en begon te lachen.

- Ik geloof, zei Lynn, dat ik snap waar Ilse op doelde.

- We zijn een stel, zei Renee.

- Jakkiebah, zei Lynn. Hoe komt ze er op?
- Och... Je weet hoe het gaat.
- Nee, vertel eens. Lynn kwam langzaam overeind.
- We hebben geen partners, we zijn altijd samen, we gaan vertrouwelijk met elkaar om.
- We zijn hartsvriendinnen!
- Mensen, zei Renee, trekken toch hun conclusies.
- Maar wel de verkeerde, zei Lynn. Ik moet er niet aan denken.
- Zo slecht zou je het nou ook weer niet treffen.
- O ja? Ik kan iedereen krijgen. Iedereen!
- Als je ze bedreigt, ja.

Inmiddels schoot Renee in haar schoenen.

- Leuk, zei Lynn, die aan het gekletter hoorde dat Ilse ging douchen.
- Je kunt ook straks douchen, zei Renee.
- Dan douche jij al.
- Na mij dan. Of voor mijn part, ga ik wel na jou.
- Nee, ik was me dadelijk met een washandje. Ik heb gisteren de douche al gezien.
- Gezien? Mijn vriendin moet zich wel goed verzorgen. De washandjes liggen in de smalle kast.

Met luikende oogleden keek Lynn Renee na, die glimlachend de kamer verliet.

Lynn plofte met haar hoofd op het kussen en staaarde naar de lamp. Tien minuten later werd op de deur geklopt.

- Ja?

Ilse stak haar hoofd naar binnen. Ze had een handdoek om haar hoofd.

- Dag, Ilse. Was het water lekker?
- Heerlijk, zei Ilse. Is Renee al naar beneden?

Lynn keek naar het lege kussen naast haar.

- Nee, ze slaapt nog.
- Altijd maar weer grapjes maken.
- Zo ben ik, zei Lynn. Onweerstaanbaar grappig.

Ilse beet op haar lip. Lynn keek haar afwachtend aan.

- Kom, ik sta maar eens op, zei ze toen.
- Ja, zei Ilse, die bleef staan.

Lynn hief haar handen en zei:

- Dus?

Ilse schudde nee, alsof ze het niet begreep.

- Ilse, ik wil me gaan aankleden.
- Ja? zei Ilse.
- Ilse, rot op!

Met een knal trok Ilse de deur dicht.

Ik slaap nooit meer met iemand samen, dacht Lynn, terwijl ze opstond. Zeker niet als die maffe Ilse in de buurt is.

Even daarna kwam Jessica weer naar boven. Lynn ontmoette haar op de gang.

- Ik ga douchen, zei Jessica.
- Geen sprake van, zei Lynn.
- Maar ik was eerst.
- Had jij geen honger, Jessica?
- Ik heb al gegeten. Ik was daarnet eerder dan jij in de badkamer.
- Jessica... probeerde Lynn nog. Maar ze draaide zich al om. Goed, ga douchen.
- Ik ga even mijn spullen pakken.
- Mij best.

Lynn liep de slaapkamer weer in, trok de deur dicht en ging op bed liggen. Even later stapte Renee de kamer binnen.

- Ben je hier? Ik dacht dat je een douche aan het nemen was.

- Dat is Jessica. Ze mocht van mij eerder.

- Ik begin het bijna jammer te vinden, dat ik niet een ouderwetse lampetkan op de kamer heb. Als je je toch met een washandje wilt wassen...

- Ja, en een waskom. Vroeger waren ze best slim.

Renee liep naar het raam en schoof de gordijnen open.

- Zeg, hartsvriendin, ik heb me nog niet aangekleed.

- Niemand ziet je hier.

Lynn ging op de rand van het bed zitten. Tussen het huis van Renee en de achterburen stond een grote boom die goed in het blad zat.

- Ik wil de eekhoorns niet zenuwachtig maken, zei Lynn.

Renee schoof de gordijnen een stukje dicht.

- Als Jessica maar niet al het water verbruikt. De boiler is zo leeg.

Lynn trok verveeld een mondhoek op.

- Leuk, wanneer kan ik nou eens een washandje over mijn gezicht halen? Vanavond?

- Jij mag eerst, natuurlijk. Je wast je snel even en dan ga ik douchen.

- Luister eens...

Het gekletter hield op. Blijkbaar was Jessica klaar.

- Mijn beurt, zei Lynn.

Ook Jessica moest even voorbijkomen na het douchen.

- Ja, klop klop, kom binnen, zei Renee.

Jessica had geen handdoek om haar hoofd. Ze stond nog na te druipen, terwijl ze naar binnen keek.

- Gaan jullie samen douchen? vroeg ze.

Lynn sloeg de handen voor haar ogen.

- Nee, lachte Renee, ik douche dadelijk alleen.

- Jij wilde toch douchen? vroeg Jessica aan Lynn.

- Ik ga de tuin in, zei Lynn, een modderbad nemen.

Jessica keek aarzelend naar Renee.

- Een modderbad? Kan dat?

Renee wilde daar op reageren, maar Ilse liep achter Jessica door naar de badkamer.

- Hé, riep Renee. Lynn is aan de beurt!

Jessica keek over haar schouder en zei tegen Ilse:

- Het is goed, hoor. Lynn gaat eerst in de tuin een modderbad nemen.

Ze hoorden Ilse vanuit de badkamer roepen:

- Ik moet naar de wc.

- Ga verdorie dan beneden! riep Lynn, die haar geduld begon te verliezen.

- Ik vrees dat het mijn schuld is, zei Renee. Beneden heb ik het water af moeten sluiten. De spoelbak blijft water nemen.

- Goed, zei Lynn. Ze stond op en begon zich aan te kleden. Ik was me volgende week wel weer.

- Je moet je wel goed wassen, hoor, zei Jessica. Anders loop je zo een ziekte op.

- Die ziekte is er al, zei Lynn. Ze staat met natte haren aan de deur.

Jessica weifelde even en trok zich toen terug.

Terwijl Lynn zich aankleedde, keek Renee peinzend toe.

- Welke cupmaat heb jij? vroeg ze nieuwsgierig.

Lynn staarde naar de muur voor haar, vervolgens naar het plafond, daarna...

- Ik ben al weg, zei Renee en ze verliet gauw de kamer.

- Blijf slapen, monkelde Lynn. Blijf slapen, dat is voor iedereen makkelijker.

Nadat ze zich had aangekleed, schoof ze de gordijnen verder open. Ze wreef door haar halflange haren en zocht op de toilettafel naar een borstel.

- Lynn! hoorde ze roepen. Lynn, kijk dan!

Ze keek in de tuin. Renee wees glimlachend naar een plas aan haar voeten. Het had vannacht blijkbaar geregend. Lynn opende het venster.

- Neem een washandje mee, riep Renee olijk.

Meteen sloot Lynn het venster. Ze zocht verder naar een borstel, maar ze kon er geen vinden.

Ik gooi dadelijk eerst Ilse van de trap, dacht ze, terwijl ze voorover boog en met haar vingers door haar haren ging. Dan sla ik Jessica neer, en Renee, die...

Opeens bedacht ze wat. Ze nam een schoon washandje uit de smalle kast en liep de kamer uit, de trap af, de gang in, waar ze de deur naar de keuken opende. Op dat moment hoorde ze boven de wc doorspoelen. Ze stapte de keuken binnen.

Renee keek verrast op.

- Volgens mij is Ilse klaar, zei ze.

- Ik wil er geen woord meer over horen, zei Lynn. Ze draaide de kraan open en maakte het washandje nat.

- Dat water is koud.

- Heerlijk, heerlijk. Ze wreef het washandje over haar gezicht, kneep het uit en maakte het daarna weer nat. Hier, neem ook wat.

- Ga je weg! riep Renee, die gauw de tuin in rende.

- Wat doet Renee? vroeg Jessica.

Lynn keek de gang in. Jessica stond bij de deur naar de huiskamer.

- Renee gaat een modderbad nemen, zei Lynn.

Jessica wuifde waarschuwend met een vinger.

- Nee, Lynn, dat is niet waar. Je probeert mij altijd voor de gek te houden, maar je mag niet jokken. Je moet de waarheid zeggen.

Lynn staarde haar een moment aan en begon toen te grijnzen.

- Weet je wat, Jessica? zei ze, en ze keek de tuin in, waar Renee zich achter een tuinstoel probeerde te verstoppen. Je hebt gelijk. Maar ik verzeker je, dit keer spreek ik de waarheid.